

Euran kunta

Honkilahden osayleiskaava-alueen arkeologinen selvitys

Raportti

2.2.2021

Sisällysluettelo

1	Johdanto	1
2	Inventointityö	1
3	Perustietoa tutkimusalueesta	2
4	Kohteet	3
	Kiinteät muinaisjäännökset	4
	4.1.1 Koskenkylä	4
	4.1.2 Kaleva (uusi kohde)	6
	4.1.3 Harjunahde (uusi kohde)	9
	4.1.4 Mäki-Vuorenpää (uusi kohde)	11
	4.1.5 Lammela	13
	4.1.6 Kulmala	15
	Mahdollinen muinaisjäännös	17
	4.1.7 Heuru (uusi kohde)	17
	Muu kohde	20
	4.1.8 Honkilahden uusi hautausmaa (uusi kohde)	20
	Irtolöytökohteet	23
	4.1.9 Vainiotalo	23
	4.1.10 Verner Mäen pelto	24
	4.1.11 Tuomisto	25
	4.1.12 Kirkkala	26
	4.1.13 Pappila	27
	4.1.14 Pietilä	28
	4.1.15 Isotalo	28
	4.1.16 Vuorelan tontti	29
	4.1.17 Paattainen-Koskeljärvi	30
5	Tulokset	31
6	Lähteet	32
8	Karttaliitteet	1

2.2.2021

Honkilahden osayleiskaava-alueen arkeologinen selvitys

Tiivistelmä

Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy laati syksyllä 2020 arkeologisen inventoinnin Euran Honkilahden osayleiskaava-alueelle. Selvitys tehtiin kaavoitustyön taustaselvityksenä. Selvityksessä tarkastettiin 17 kohdetta, joista uusia kohteita on viisi. Ennen nyt tehtyä arkeologista inventointia kaava-alueelta tunnettiin kolme kiinteää muinaisjäännöstä; kaksi kivikautista asuinpaikkaa sekä tarkemmin ajoittamaton kiviröykkiö. Inventoinnin aikana alueelta havaittiin kolme entuudestaan tuntematonta kiinteää muinaisjäännöstä (kaksi historiallisen ajan hiilihautaa sekä kivikautinen asuinpaikka). Lisäksi alueelta todettiin yksi mahdollinen muinaisjäännös (historiallisen ajan talonpaikka) sekä yksi muu kohde (käytöstä poisjäänyt hautausmaa).

Alueelta ja sen välittömästä läheisyydestä on löytynyt useita kivikautisia esinelöytöjä, joista ei ole mainintaa muinaisjäännösrekisterissä. Tällaisia irtolöytökohteita tässä inventointiraportissa esitellään yhdeksän, joskin niistä osan löytötiedot ovat hyvin epämääräisiä. Inventoinnin jälkeen alueelta tunnetaan kuusi kiinteää muinaisjäännöstä, yksi mahdollinen muinaisjäännös, yksi muu kohde sekä yhdeksän irtolöytökohdetta.

Arkistotiedot

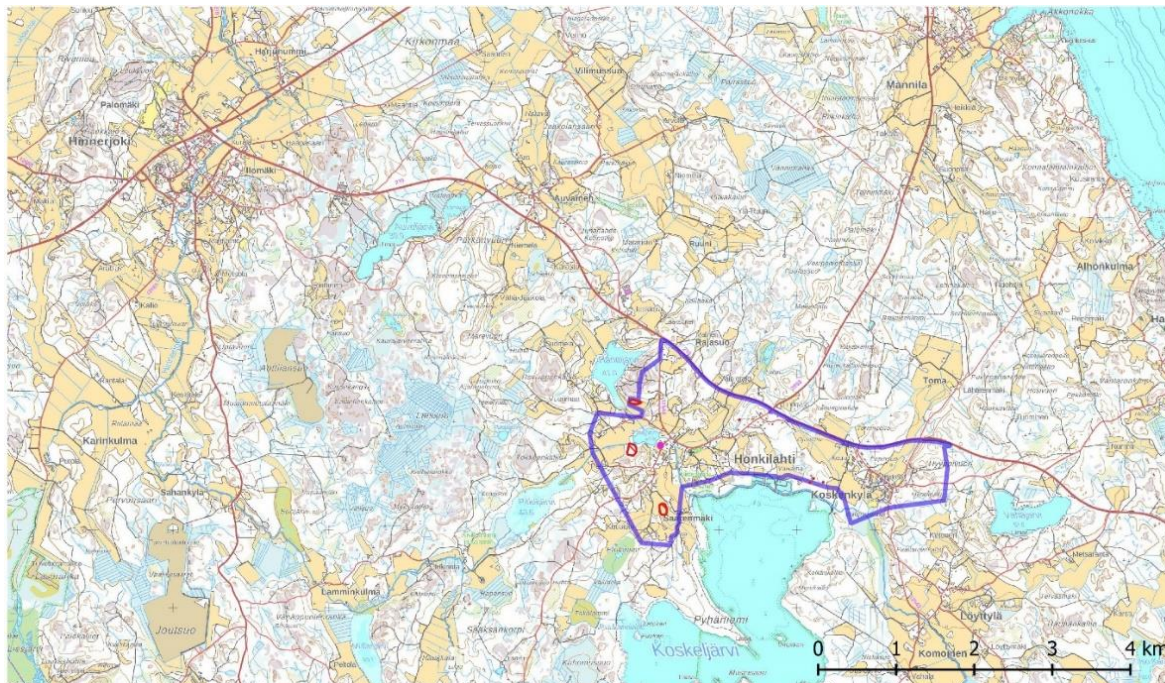
Tutkimuksen laji: Arkeologinen inventointi

Tutkimuslaitos: Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy

Tekijät: FM Teemu Tiainen ja FM Kalle Luoto

Kenttätyöaika: 2.-4.12.2020

Aikaisemmat tutkimukset: Ella Kivikoski 1935 koekaivaus, Ville Luho 1952 tarkastus, Jouko Rätty tarkastus 1985, Titta Heikkinen 1996 inventointi

Kartta 1. Tutkimusalue on rajattu sinisellä viivalla Koskeljärven pohjoispuolelle.

2.2.2021

1 Johdanto

Euran Honkilahdessa on käynnissä kaavoitustyö. Kaavoituksen taustaselvitykseksi liittyvän arkeologisen inventoinnin kaava-alueella tekivät Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n FM Teemu Tiainen ja FM Kalle Luoto. Inventoinnin maastotyöt tehtiin joulukuun alussa (2.-4.12.) 2020.

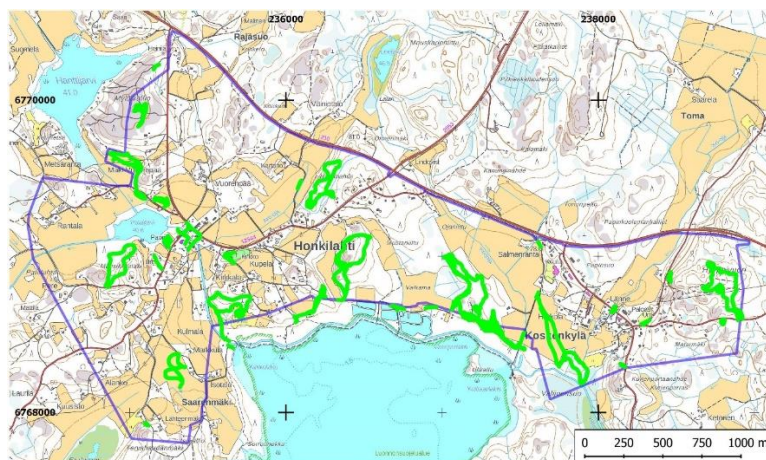
Aiemmin alueella arkeologisia tutkimuksia ovat tehneet Titta Heikkinen (inventointi 1996) ja Ella Kivikoski (1935 kaivaus) sekä yksittäisten kohteiden tarkastuksia Jouko Rätty 1985 ja Ville Luho 1952. Heikkisen inventointiraportissa on ansiokkaasti koottu alueelta aikojen saatossa löydettyjen muinais-esineiden löytötietoja. Heikkisen kokoamia tietoja ei jostain syystä ole muinaisjäännösrekisterin tiedoissa. Kaava-alueelta ja sen välittömästä läheisyydestä löydettyjen muinaisesineiden löytö- ja sijaintitietoja esitetään tämän raportin kohteissa 9-17 ja ne pohjaavat siis Heikkisen v. 1996 inventointiraporttiin.

2 Inventointityö

Inventoinnin valmistelutöiden yhteydessä selvitettiin kaava-alueen ja sen läheisyydessä sijaitsevien muinaisjäännöskohteiden sijainnit ja muinaisjäännöstyyppit. Ensisijaisena lähteenä tässä käytettiin muinaisjäännösrekisterin tietoja sekä alueella aiemmin tehtyjen arkeologisten tutkimusten raportteja. Valmistelutöiden aikana tarkastettiin myös alueen korkeusmalli (Maanmittauslaitoksen vinova-lovarjoste) sekä aluetta kuvaavia vanhoja karttoja, joista vanhimmat olivat 1700-luvun loppupuolen isojakokarttoja. Lisäksi tarkastettiin lähdekirjallisuutta, kuten Euran, Honkilahden ja Kiukaisten historia I (Koivisto 1966) ja Kalastajista kauppanaisiin; Euran esihistoria (Lehtosalo-Hilander 2000).

Inventoinnin maastotöiden aikana (2.-4.12.2020) alueelta tarkastettiin entuudestaan tunnetut muinaisjäännöskohteet sekä niiden lähiympäristöjä. Maastossa tarkastettiin myös valmistelutöiden aikana muinaisjäännöskohteiden löytymisen kannalta potentiaalisiksi katsottuja paikkoja. Maastotöiden aikana ei tarkastettu talojen piha-alueita. Alueen pelloista vain pieni osa oli kynnetty. Kynnettyjä peltoja tarkastettiin maastotöiden aikana, kun kyntämättä olleet pellot jätettiin puolestaan tarkastamatta.

Maastossa havaitut muinaisjäännöskohteet dokumentoitiin digitaalivalokuvin ja muistiinpanoin. Kohteiden sijaintitiedot mitattiin GPS-laitteella (Garmin Montana 610), jonka mittatarkkuus laitteen ilmoituksen mukaan oli 2-8 metriä.

Kartta 2. Maastossa tarkastetut alueet on merkitty kirkkaan vihreällä.

2.2.2021

3 Perustietoa tutkimusalueesta

Inventointialue sijoittuu Euran Honkilahteen ja on kooltaan noin 500 hehtaaria. Alue rajautuu pohjoisessa Yläneentiehen, lännessä Hänttijärveen, etelässä Koskeljärveen ja idässä Koskenkylän Hyyppi-vuoreen. Alue sijoittuu suurimmaksi osaksi Honkilahden kylään. Alueen itäosa sijoittuu pieniltä osin myös Komoisen ja Mannilan kyliin. Inventointialueella on paljon peltoalueita, joista suurin osa oli maastotöiden aikaan siis ”kiinni”, eli kyntämättä. Peltosaluiden lisäksi alueella on kallioisia metsäalueita sen luoteis-, keski- ja itäosissa. Nykyisin alueen asutus keskittyy sekä Honkilahden kirkonkylän että Koskenkylän alueille.

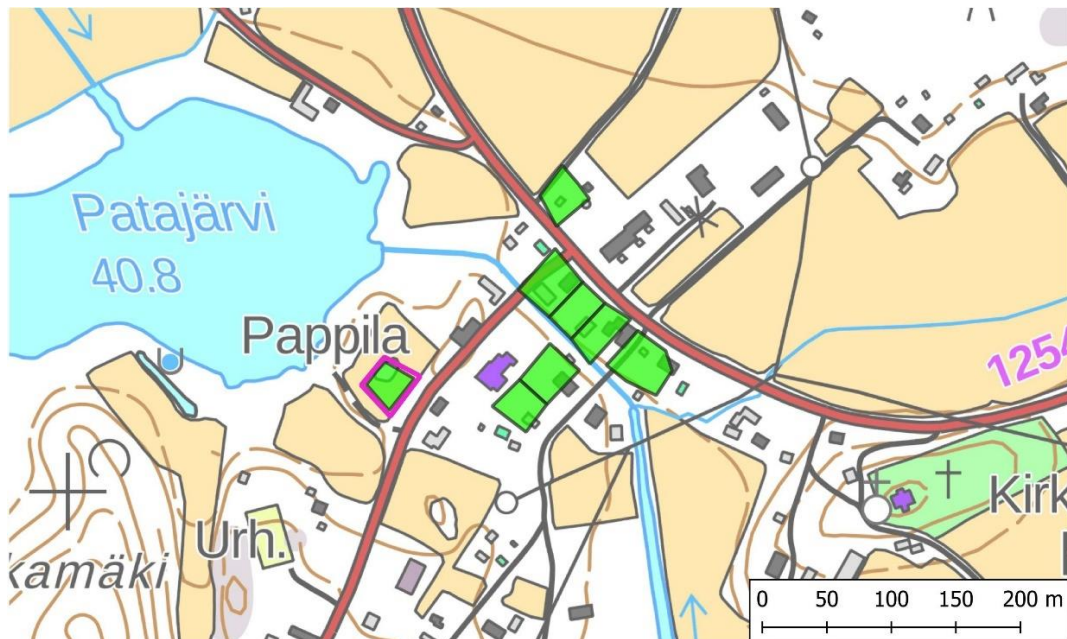
Honkilahti oli itsenäinen pitäjä vuoteen 1970 saakka, jolloin se liitettiin Euran kuntaan. Historiallisten karttojen perusteella nykyisen Koskenkylän taajaman alueelle kiinteä asutus on ilmiintynyt 1840-luvun jälkeen, kuitenkin ennen vuotta 1885; 1800-luvun puolen välin paikkeilla laaditulla pitäjänkartalla Koskenkylän nykyisen taajaman kohdalla ei ole taloja. Vuoden 1885 mittauksiin perustuvalla senaatin kartalla Koskenkylässä puolestaan on jo muutama talo. Tutkimusaluetta kuvaavia vanhoja karttoja on raportin lopun karttaliitteissä.

Honkilahden kirkonkylän kiinteän ajan asutuksen syntyä on osin epäselvä. Euran, Honkilahden ja Kiukaisten historia I:n mukaan on todennäköistä, että Honkilahti olisi keskiaikainen uudisasutuskylä, joka olisi asuttu 1300-luvun jälkeen. On kuitenkin mahdollista, että asutus alueelle olisi tullut jo tätä ennen (Koivisto 1966: 28-29). Honkilahdesta ei ole tiedossa rautakauteen ajoittuvia muinaisjäännöksiä eikä esinelöytöjä, joten nykytiedon valossa onkin perustellumpaa olettaa Honkilahden asutun vasta keskiajalla.

Suomen asutuksen yleisluettelon mukaan Honkilahdessa on vuonna 1540 ollut jo neljä taloa. Vuosina 1793-1805 laadittujen Honkilahden isojakokarttojen mukaan kylään on merkitty kahdeksan taloa, jotka sijoittuvat ryhmäkylänä kirkon ja Patajärven väliselle alueelle nykyiseen kirkonkylän taajamaan.

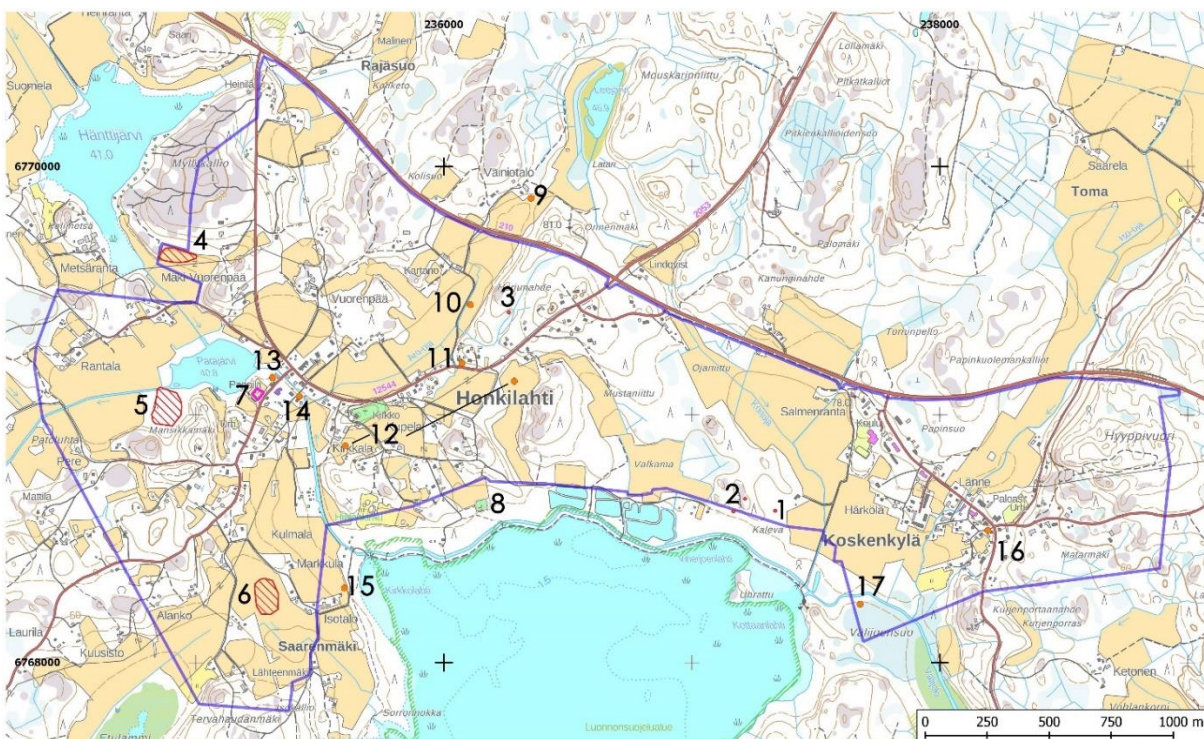
Alueelta ei tunneta varmoja rauta- tai pronssikausiin ajoittuvia kiinteitä muinaisjäännöksiä. Tarkemmin ajoittamatonta kiviröykkiötä (kiinteä muinaisjäännös *Koskenkylä*) Koskeljärven koilliskulmalla on arveltu pronssikautiseksi hiidenkiukaaksi, mutta kohteen tarkempien tutkimusten puuttuessa asiaa on pidettävä epävarmana. Kivikauteen ajoittuvia kiinteitä muinaisjäännöksiä tutkimusalueelta tunnetaan kaksi; Patajärven lounaispuolella sijaitseva *Lammela* sekä alueen lounaiskulmalle Saarenmäkeen sijoittuva *Kulmala*. Todennäköisiä kivikautisia esinelöytöjä alueelta on aikojen saatossa tehty useita. Alueen ja aivan sen lähialueen löytöpaikat on esitelty tämän raportin kohteina 9-17.

2.2.2021

Kartta 3. Vuosina 1793-1806 laaditulta isojakokartalta paikannetut Honkilahden kirkonkylän talotontit on merkitty vihreällä. Tontit sijoittuvat läntisintä lukuun ottamatta nykyisinkin asuttujen talojen kohdille ja pihamaille. Läntisin isojaon tontti on mahdollinen muinaisjäännös, raportin kohde 7 Heuru.

4 Kohteet

Kartta 4. Tutkimusalueen muinaisjäännöskohteet. Kartan numerot 1-6 ovat kiinteitä muinaisjäännöksiä, numero 7 on mahdollinen muinaisjäännös, numero 8 on muu kohde ja numerot 9-17 ovat irtolöytöpaikkoja. Tarkemmat kohdekartat ovat kohdekuvausten yhteydessä.

2.2.2021

Kiinteät muinaisjäännökset**4.1.1 Koskenkylä**

Nimi: Koskenkylä

Laji: kivirakenteet

Muinaisjäännöstyyppi: röykkiöt

Ajoitus: ajoittamaton

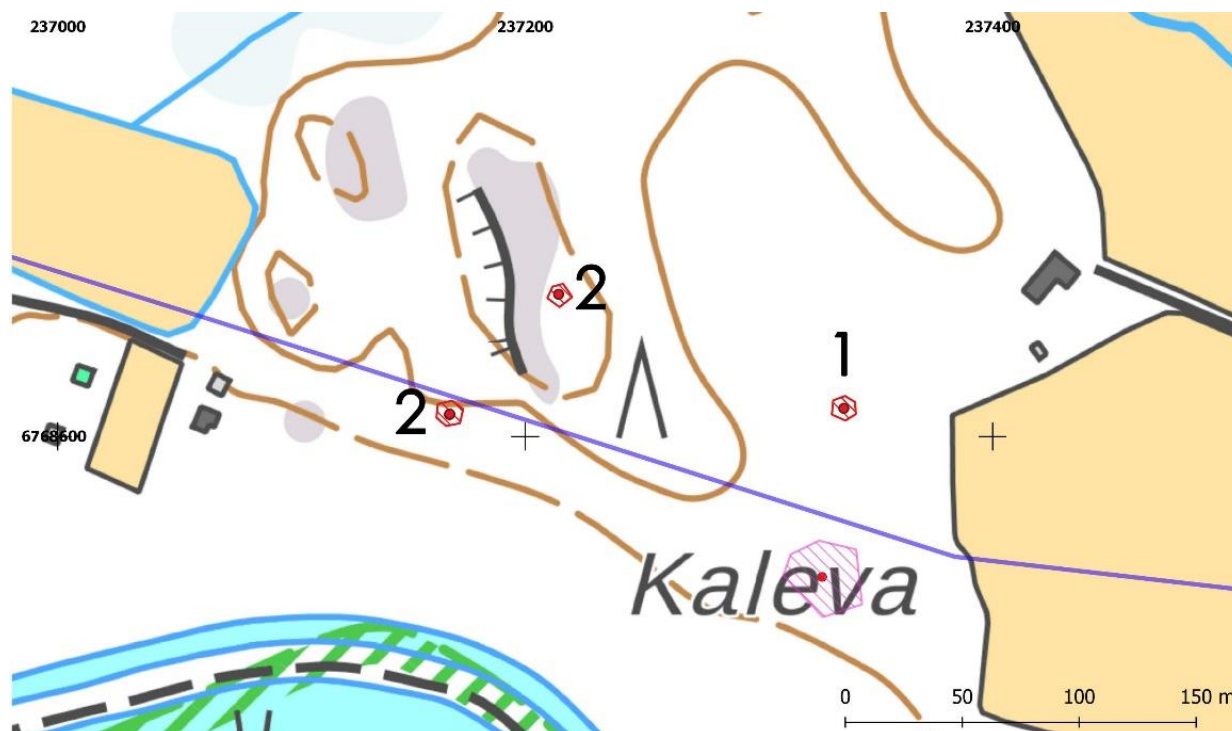
Muinaisjäännösstatus: kiinteä muinaisjäännös

Muinaisjäännöstunnus: 50010048

Aiemmat tutkimukset: Jouko Rätty tarkastus 1985, Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6768612 E 237336 z 43 – 44 m mpy

Koordinaattiselite: GPS mittaus

Kartta 5. Muinaisjäännöskohteet on merkitty punaisella rasterilla ja numeroilla 1 ja 2. Vaalean punainen rasteri on muinaisjäännösrekisterin mukainen kohteen 1 sijainti.

Muinaisjäännösrekisteri:

Röykkiö sijaitsee Koskeljärven Uhrattu-niemestä noin 200 m pohjoiseen ja noin 100 m lounaaseen Viillon talosta. Paikka on noin 30 m etelään pienen, metsän keskellä sijaitsevan peltosaran eteläpäästä. Rinne laskee loivasti kohti etelän puolella olevaa järvenrantaa.

Röykkiö on turpeen peittämä, kiviaineista ei ole näkyvissä. Röykkiö on laakea. Röykkiön halkaisija on 8 m ja korkeus noin 0.8 m. Se vaikuttaa ehjältä.

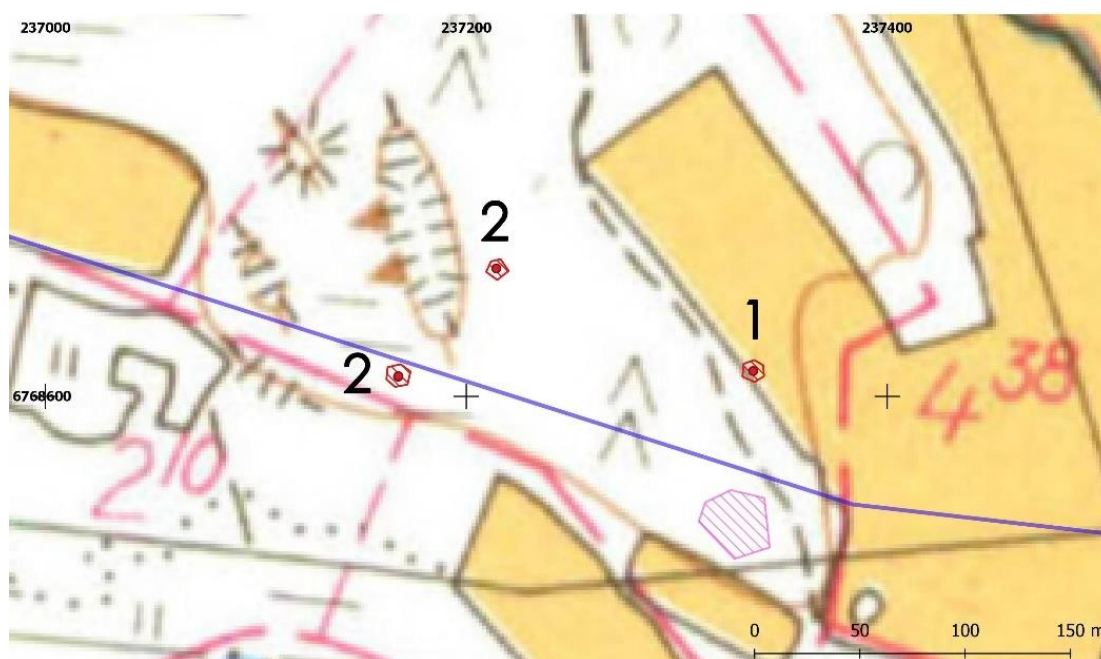
2.2.2021

Havainnot 2020:

Muinaisjäännösrekisterin mukaisesta paikasta ei havaittu kuvailtua rökkiötä, vaikka paikkaa tarkastettiin laajalta alueelta kahteen otteeseen.

Muinaisjäännösrekisterin paikkatiedosta noin 70 m pohjoiseen havaittiin halkaisijaltaan noin 6 m kokoinen sammalpeitteinen matala (max. 50 cm) rökkiö. Rökkiön kivistä ei sammaleen vuoksi saanut selkoa, mutta ne liikkuivat rökkiön yli kävellessä. Pyöreähkö rökkiön w-puolella oli muutamia siitä irrallaan olevia kiviä (Ø noin 80 cm), jotka eivät vaikuttaneet kuuluvan rakenteeseen.

Molemmat paikkaa aiemmin inventoineet arkeologit (Räty 1985 ja Heikkinen 1996) mainitsivat rökkiön olevan vaikeasti havaittavissa. Onkin mahdollista, että nyt havaittu rökkiö ei ole sama kuin muinaisjäännösrekisterissä kuvailtu rökkiö. Nyt havaittu rökkiö sijoittuu 1960-luvun peruskartalla aivan pellon ja metsän rajalle.

Kartta 6. Ote vuoden 1969 peruskartasta. Muinaisjäännöskohteet on merkitty punaisella rasterilla ja numeroilla 1 ja 2. Vaalean punainen rasteri on muinaisjäännösrekisterin mukainen kohteen 1 sijainti.

2.2.2021

Kuva 1. Lapio pystyssä Koskeljärven röykkiön edessä. Länteen.

4.1.2 Kaleva (uusi kohde)

Nimi: Kaleva

Laji: työ- ja valmistuspaikat

Muinaisjäännöstyyppi: hiilimiilu

Ajoitus: historiallinen

Muinaisjäännösstatus: kiinteä muinaisjäännös

Muinaisjäännöstunnus: uusi kohde

Aiemmat tutkimukset: -

Koordinaatit: N 6768609 E 237168 z 44 – 45 m mpy

Koordinaattiselite: GPS mittaus

Kartta edellisen kohteen yhteydessä.

Havainnot 2020:

2.2.2021

Koskeljärven koillisrannalta, vanhan rantapenkan päältä hieman alle 45 m korkeustasolta löydettiin historialliseen aikaan ajoittuva hiilimiilu. Hiilimiilun halkaisija on noin kahdeksan metriä, josta vallin paksuus on noin 2,5 m. Korkeutta hiilimiilulla on noin 50 cm. Miilua kiertää heikosti erottuva kapea ojakaivanto. Miilun keskelle tehtiin koekuoppa, joka kaivettiin noin 20 cm syväksi; maannos pintaturpeen alla oli noen ja hiilen liki mustaksi värjäämää hiekkaa.

Jouko Rädyn tarkastuskertomuksessa (1986) on maininta alueella olevasta ”kolin pohjasta”, mikä on tulkittava hiilimiiluksi. Rädyn kertomuksessa on karttaote, mihin kolin pohja on merkitty yli 100 m nyt havaitusta hiilimiilusta itään. Myös Rädyn kartalle merkkäämaa paikkaa tarkastettiin maastossa, mutta paikalta ei löydetty kolia.

Räty mainitsee myös kolin yläpuolisen kallion reunalla olevan noin 4 x 5 m kokoisen kolisaunan pohjakiveyksen ja siihen liittyvän ilmeisen kiukaan pohjan. Myös Titta Heikkinen on tarkastanut paikan vuoden 1996 inventoinnissa. Paikalta Heikkinen havaitsi hyvin epämääräisen kahdesta kivilinjasta muodostuvan kiveyksen, joka löytyi sammaleen alta tunnustelemalla. Heikkisen inventointiraportissa kohde on nimellä Kaimala. Nyt kallion laelta, kuusen ja muhkean sammaleen peittämänä, havaittiin hyvin epämääräinen noin neliön muotoinen ja 4 x 4 m kokoinen ”kivijalka” (N 6768661 E 237214).

Nyt maastosta havaittu ilmiö voi hyvinkin olla Rädyn ja Heikkisen mainitsema kiveys, mutta saatujen havaintojen perusteella suhtautuisin kohteeseen varauksella. Ilmiö lisätään hiilimiilun *Kaleva* alakohdeksi, eikä siitä tehdä erillistä muinaisjäännöskohdetta.

Kuva 2. Lapio pystyssä hiilimiilun keskellä. Luoteeseen.

2.2.2021

Kuva 3. Hiilimiiluun mahdollisesti liittyvän kolisaunan epämääräiset jäännökset sijaitsevat paksun sammalkerroksen ja kuusen alla. Pohjoiseen.

2.2.2021

4.1.3 Harjunahde (uusi kohde)

Nimi: Harjunahde

Laji: työ- ja valmistuspaikat

Muinaisjäännöstyyppi: hiilimiilu

Ajoitus: historiallinen

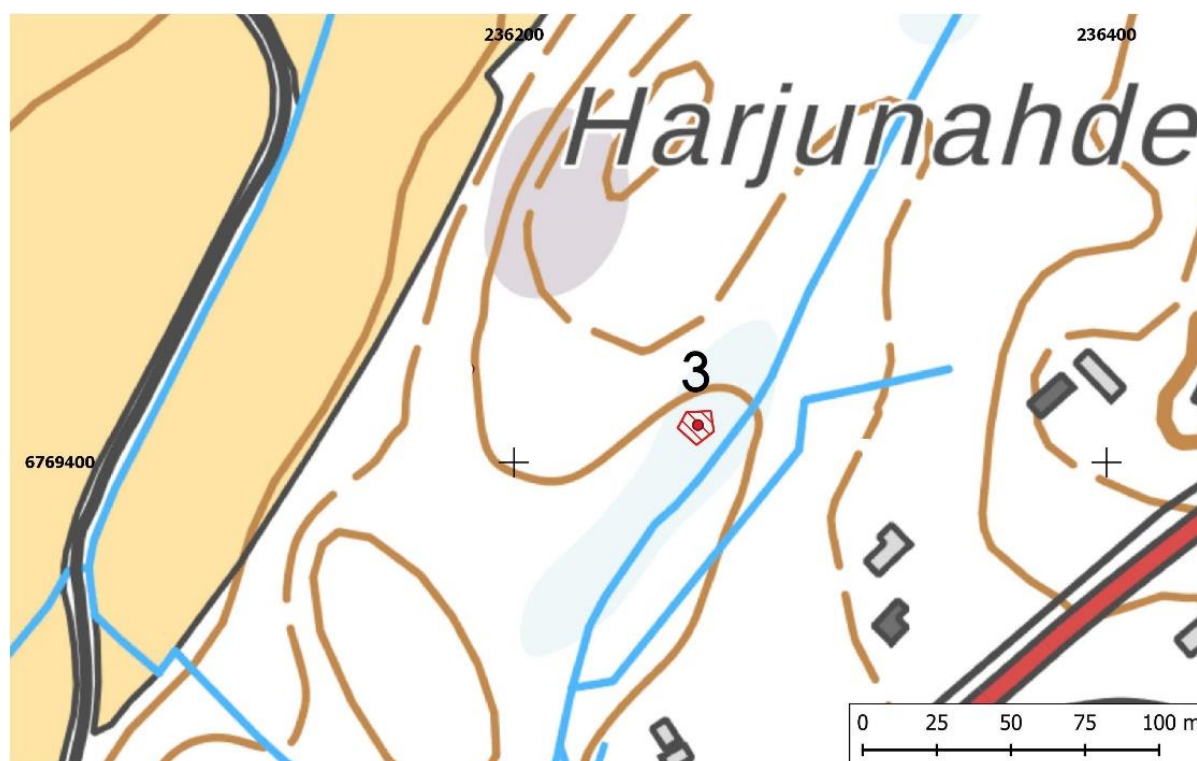
Muinaisjäännösstatus: kiinteä muinaisjäännös

Muinaisjäännöstunnus: uusi kohde

Aiemmat tutkimukset: -

Koordinaatit: N 6769412 E 236262 z 47 – 49 m mpy

Koordinaattiselite: GPS mittaus

Kartta 7. Muinaisjäännösalue on merkitty punaisella vinorasterilla.

Havainnot 2020:

Harjunahteen keskiosan kosteapohjaisesta koivikosta havaittiin hiilimiilu. Miilun halkaisija on noin 6 metriä ja korkeus noin 40 cm. Vaikeasti maastossa havaittava hiilimiilu on ilmeisesti vahingoittunut metsätöiden yhteydessä, mistä syystä sen muoto oli lähinnä epämääräisen pyöreä. Miilun koilliskulmalle tehdystä koekuopasta todettiin yli 25 cm syvyyteen jatkuva noen ja hiilen palojen mustaksi värjäämää hiekkamaata.

2.2.2021

Kuva 4. Lapio on pystyssä hiilimiilun koilliskulmalla. Kuvattu kohti kaakkoa.

2.2.2021

4.1.4 Mäki-Vuorenpää (uusi kohde)

Nimi: Mäki-Vuorenpää

Laji: asuinpaikat

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: kiinteä muinaisjäännös

Muinaisjäännöstunnus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäännösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6769646 E 234882 z 42,5 – 45 m mpy

Koordinaattiselite: kvartsi-iskoksen löytökohdan GPS mittaus

Kartta 8. Muinaisjäännösalue on merkitty punaisella vinorasterilla. Kvartsi-iskosten ja kiviesineen katkelman löytökohdat on merkitty punaisin pistein.

Havainnot 2020:

Hänttijärven ja Patajärven välisen puron/ojan itäpuolen rannalla, Myllykallion eteläpuolisella pellolla, sijaitsee kivikautinen asuinpaikka. Pellosta on löytynyt useita kiviesineitä ja niiden katkelmia 1930-luvulla (KM 10071:6, KM 11197:1-7, RM 2831). Titta Heikkinen inventoi aluetta vuonna 1996, jolloin pellosta löytyi muutamia kvartsi- ja kivilaji-iskoksia.

2.2.2021

Nyt tehdyn inventoinnin aikana kyseinen pelto oli mulloksella. Maalaji pellon korkeammalla osalla sen luoteisosassa on moreenivoittoista, kun pellon alaosat ovat enemmän multamaata. Nuorehko istutusmetsä pellon pohjoispuolella on hyvin kivinen/kallioinen. Pellon pinnalta otettiin talteen kaksi kvartsi-iskosta ja yksi mahdollisen kiviesineen katkelma.

Jostain syystä paikkaa ei aiemmin ole viety muinaisjäänösrekisteriin minkäänlaisena muinaisjäänöskohteena, vaikka pellolta on löytynyt verrattain paljon kivikautteen ajoittuvia esineitä ja niiden katkelmia. Löytöjen perusteella paikalla on kuitenkin mitä ilmeisimmin kivikautinen asuinpaikka. Kohteen rajaus on arvio, joka perustuu paikalta saatuihin löytöihin ja pellon topografiaan.

Kuva 5. Kivikautinen asuinpaikka sijoittuu nykyiseen peltoon, kuvassa pellon taka-alan korkeammalle osalle. Länteen.

2.2.2021

Kuva 6. Kvarts-iskokset löytyivät lapion kohdalta kuvan oikeasta laidasta. Kuvattu länteen, kohti Hänttijärven etelä-lahtea.

4.1.5 Lammela

Nimi: Lammela

Laji: asuinpaikat

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: kiinteä muinaisjäännös

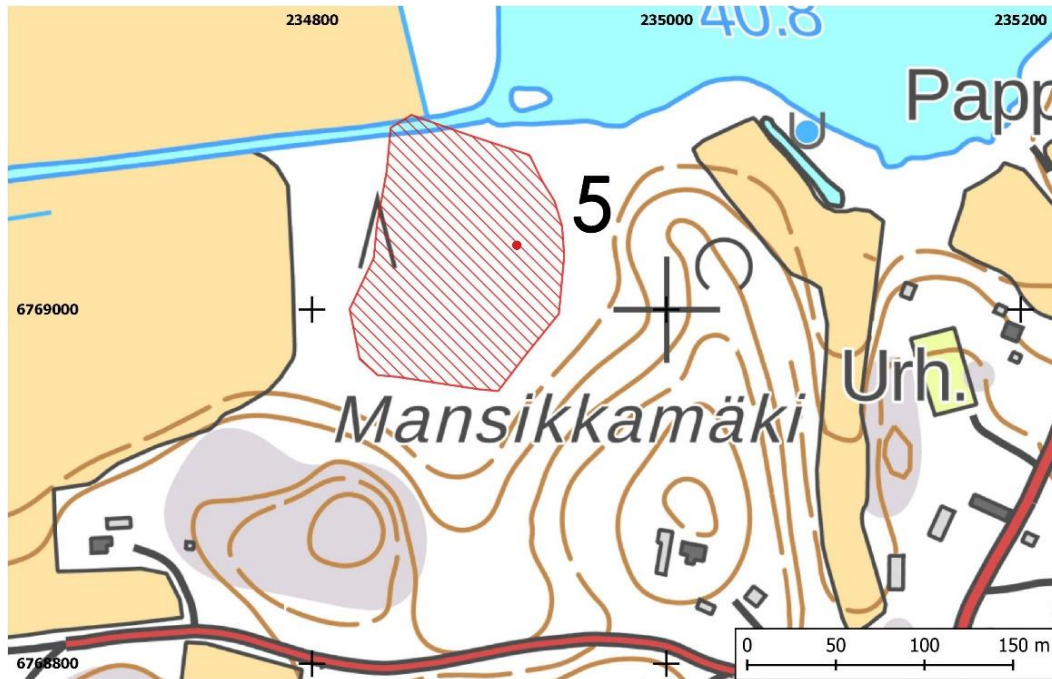
Muinaisjäännöstunnus: 50010063

Aiemmat tutkimukset: Ville Luho tarkastus 1952, Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6769036 E 234916 z 40 – 42 m mpy

Koordinaattiselite: muinaisjäännösrekisterin mukainen koordinaatti

2.2.2021

Kartta 9. Muinaisjäännösalue on merkitty punaisella vinorasterilla.

Muinaisjäännösrekisteri:

Asuinpaikka sijaitsee loivasti pohjoiseen kohti Patajärveä viettävällä entisellä pellolla (metsitetty), joka on kahden metsäisen harjanteen välissä. Lammelan talo sijaitsee paikasta noin 300 m kaakkoon. Maaperä paikalla on hiekkaa. Löydöt ovat pääasiassa kivesineitä ja niiden teelmiä.

Havainnot 2020:

Ville Luhon tarkastusmatkalla vuonna 1952 löytynyt kivikautinen asuinpaikka sijaitsee Patajärven lounaispuolella metsittyneellä vanhalla pellolla. Luhon tarkastusraportin mukaan paikka sijaitsee noin 300 m Lammelan talosta luoteeseen. Luho mainitsee alueelta löytyneen toisenkin kivikautisen asuinpaikan, joka sijaitsee Lammelan talosta 100 m koilliseen. Paikka on ollut pahasti metsittynyt ja heinällä vuoden 1996 inventoinnin aikaan, jolloin sieltä ei saatu uusia havaintoja.

Paikka sijaitsee alavalla ja kosteapohjaisella vanhalla pellolla korkeustason 42,5 m mpy alapuolella. Paikka kasvaa metsää ja heinää ja oli veden vaivaamaa inventoinnin aikana, eikä paikalta saatu havaintoja muinaisjäännöksestä.

Kohde sijaitsee erikoisen matalalla verrattuna lähialueiden muihin kivikautisiin asuinpaikkoihin, jotka kaikki sijaitsevat korkeustason 42,5 m mpy yläpuolella. Esimerkiksi paikalta noin 2,5 km lounaaseen sijoittuva Kolmhaaran kivikautinen asuinpaikka- ja kalmistoalue sijoittuu mainitun korkeustason yläpuolelle.

Yritin tarkastaa myös Luhon mainitseman toisen asuinpaikan Lammelan talon koillispuolella. Talon koillispuolella on muutamia pieniä peltoja, jotka kasvoivat heinää. Epämääräisen paikkatiedon perusteella etsittyä asuinpaikka ei nyt löydetty.

2.2.2021

Kuva 7. Lammelan kivikautinen asuinpaikka sijoittuu metsittyneeseen peltoon, joka inventoinnin aikana oli veden vai-vaama. Koilliseen.

4.1.6 Kulmala

Nimi: Kulmala

Laji: asuinpaikat

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: kiinteä muinaisjäännös

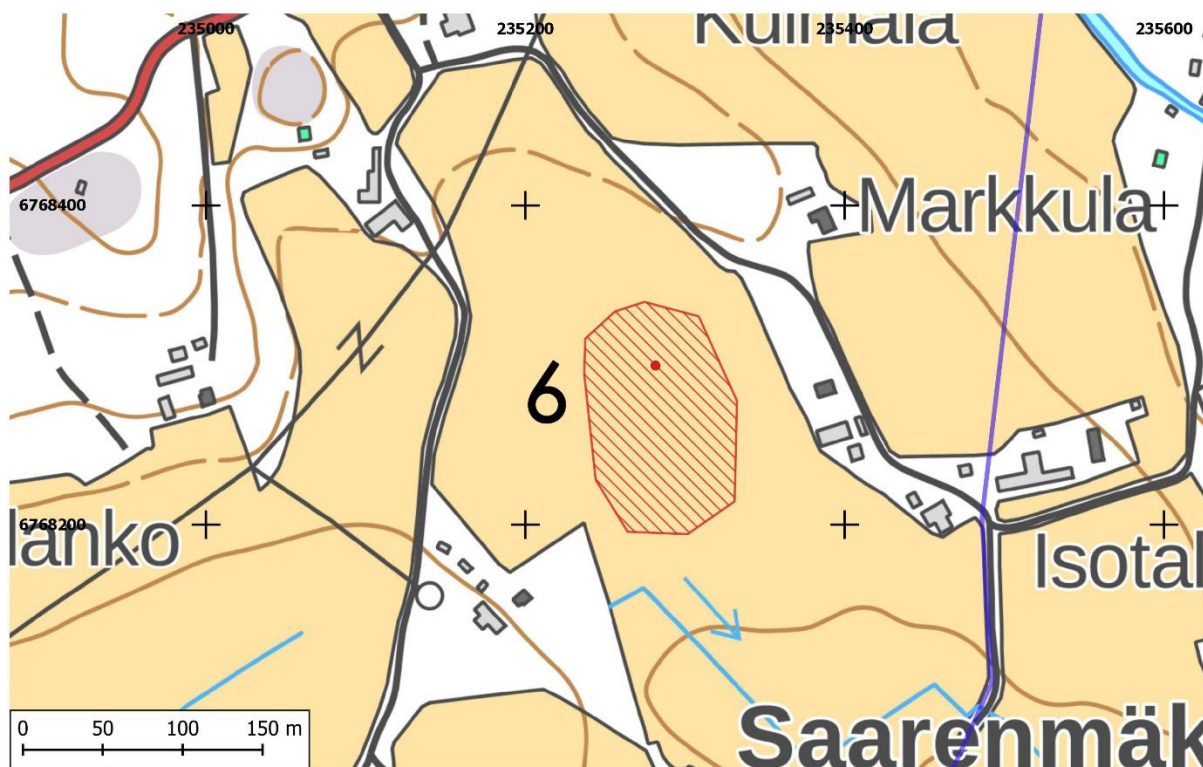
Muinaisjäännöstunnus: 50010034

Aiemmat tutkimukset: Ella Kivikoski koekaivaus 1935, Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6768300 E 235281 z 46 – 47 m mpy

Koordinaattiselite: muinaisjäännösrekisterin mukainen koordinaatti

2.2.2021

Kartta 10. Muinaisjäännösalue on merkitty punaisella vinorasterilla.

Muinaisjäännösrekisteri:

Mahdollinen asuinpaikka sijaitsee Koskeljärven luoteisosasta 400 m länteen laakealla, loivasti etelään viettävällä pellolla Marttilan tilan pää- ja ulkorakennusten länsipuolella noin 100 m päärakennuksesta. Paikalta on saatu niukasti löydöksiä ja siellä suoritettu koekaivaus jäi tuloksettomaksi. Kiviesineiden lisäksi sieltä on keramiikkaa, josta osa kuuluu Jäkärän ryhmään ja osa on tyypillistä kampakeramiikkaa.

Havainnot 2020:

Pelto asuinpaikan kohdalla oli kyntämättä inventoinnin aikaan, mutta paikalla oli tehty ilmeisesti pelton salaojitusta. Pellossa oli tasaisin väliajoin suoria peitettyjä ja tasattuja kaivantoja, joiden kohdilla pelto oli mulloksella. Kaivantojen kohdilla pystyi tekemään kohtuullisen hyvin pintapoimintaa, mutta tällä kertaa paikalta ei tehty havaintoja kiinteästä muinaisjäännöksestä.

2.2.2021

Kuva 8. Kivikautinen asuinpaikka sijoittuu pellolle, joka inventoinnin aikaan oli kyntämättä. Lounaaseen.

Mahdollinen muinaisjäännös

4.1.7 Heuru (uusi kohde)

Nimi: Heuru

Laji: asuinpaikat

Muinaisjäännöstyyppi: talonpaikka

Ajoitus: historiallinen

Muinaisjäännösstatus: mahdollinen muinaisjäännös

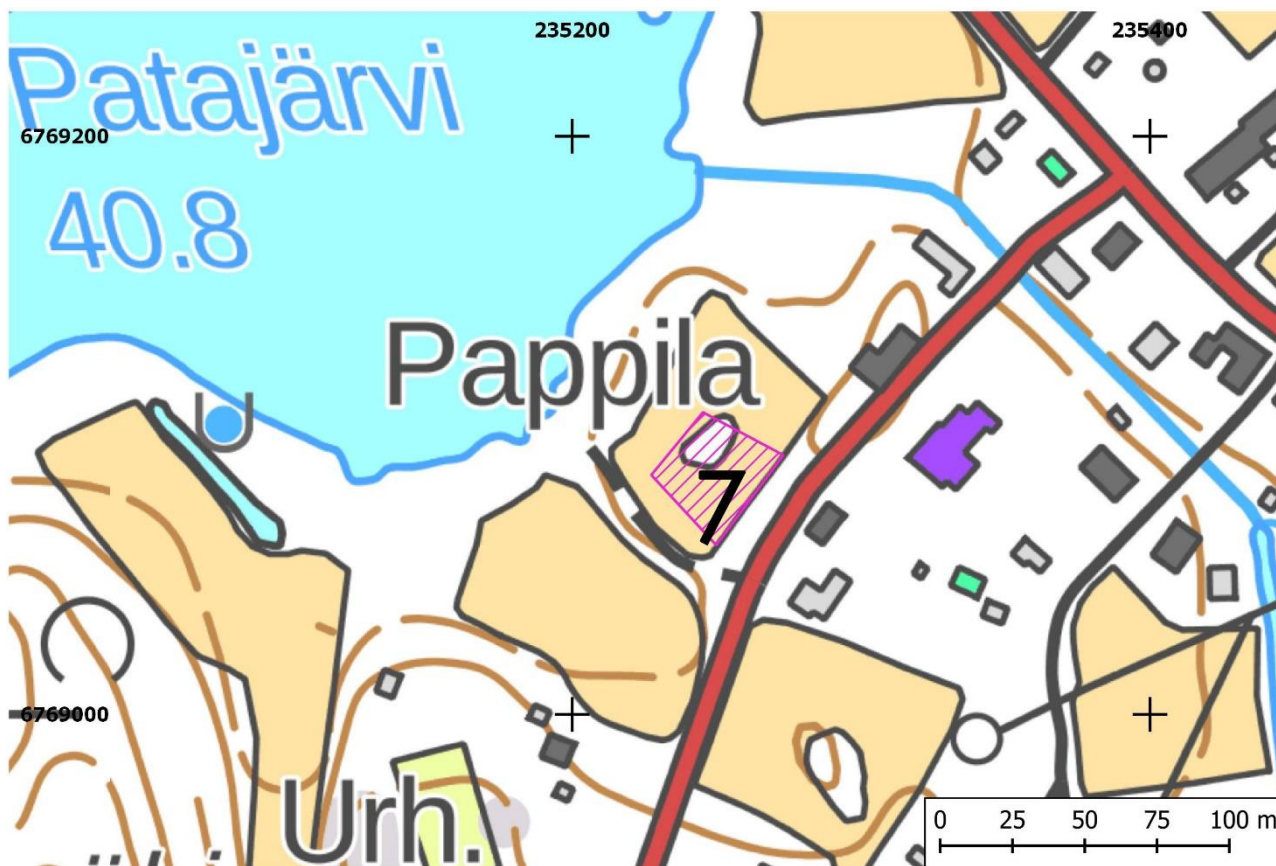
Muinaisjäännöstunnus: uusi kohde

Aiemmat tutkimukset: -

Koordinaatit: N 6769086 E 235250 z 43 – 44,5 m mpy

Koordinaattiselite: isojakokartan paikannuksen mukainen keskikoordinaatti

2.2.2021

Kartta 11. Isojakokartalta paikannettu Heurun talotontti on rajattu vaalean punaisella rasterilla.

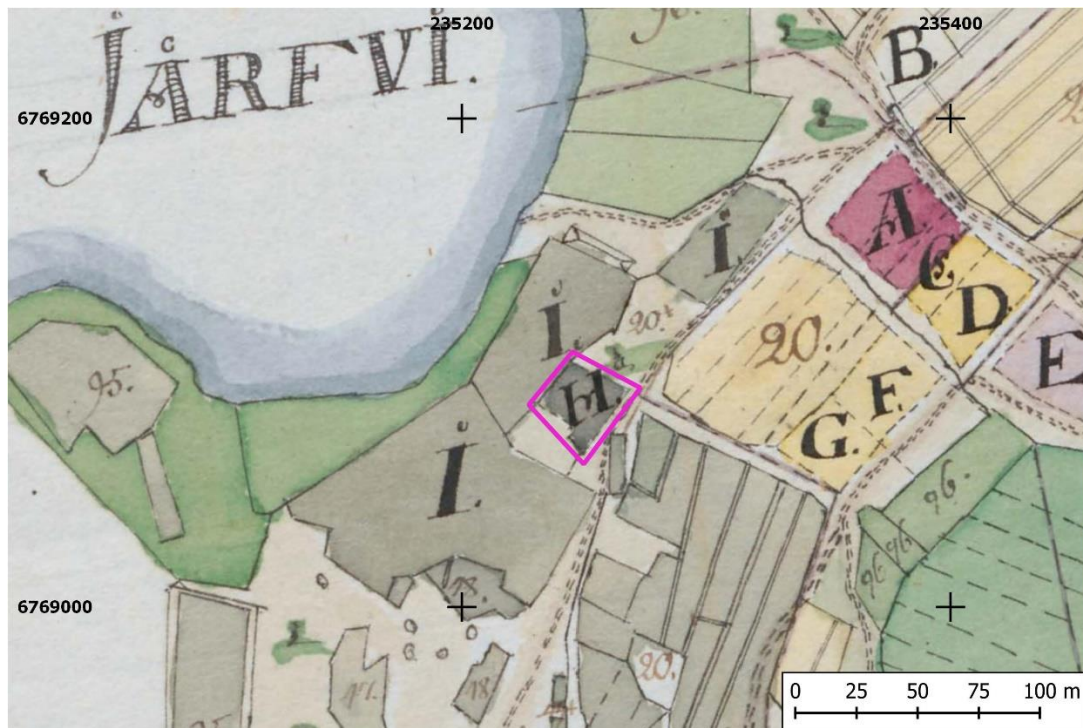
Havainnot 2020:

Heurun talonpaikka paikannettiin vuosina 1793-1805 laaditulta isojakokartalta. Tuolloin talonpaikka on sijainnut Patajärven kaakkoispuolella, satakunta metriä länteen Honkilahden ryhmäkylän muista taloista. Paikalle on merkitty talo myös vuoden 1885 senaatin kartalla, mutta vuoden 1969 peruskartalla talonpaikka on autioitunut.

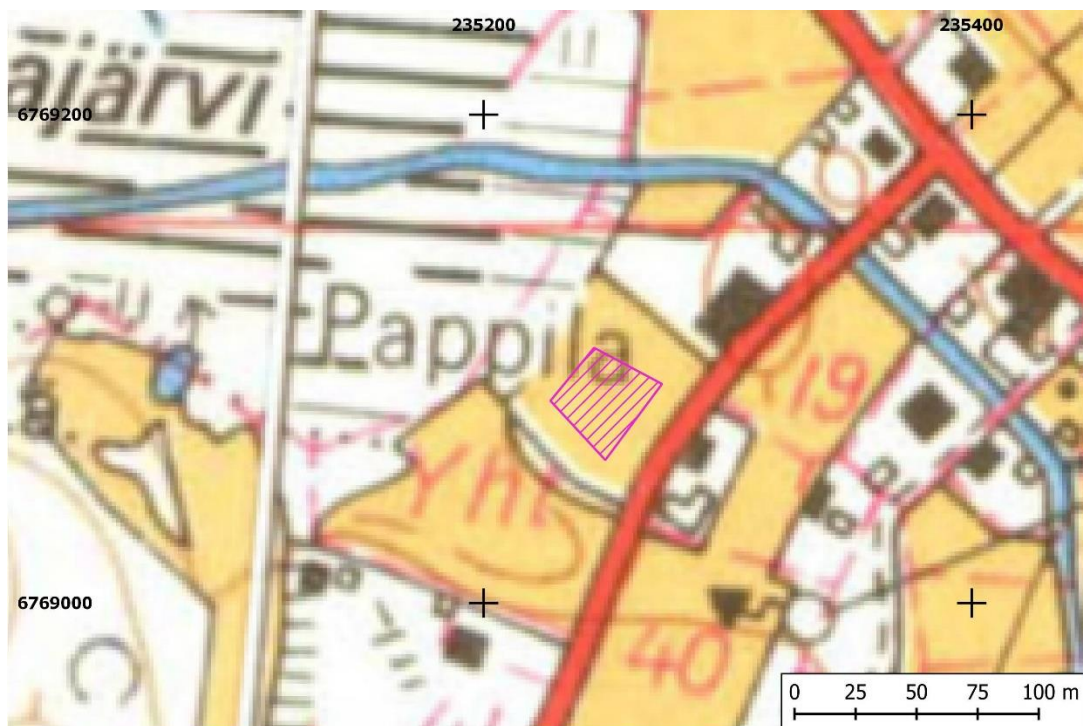
Nykyisin paikalla on pienialainen pelto ja kivinen peltosaareke. Kivet saarekkeessa vaikuttavat olevan luonnonkiviä ja tuotu paikalle mitä ilmeisimmin sitä ympäröivästä pellostä. Saarekkeesta ei havaittu rakennuksen jäänteitä (esim. kivijalan osia tai romahtaneita liesiä). Saarekkeeseen tehtiin muutama koekuoppa, joista paljastui muokattua hiesupitoista peltomaata sekä muutamia tiilenmuruja.

Vaikka paikalta ei saatu konkreettisia todisteita kiinteästä muinaisjäännöksestä, katsoisin kohteen mahdolliseksi muinaisjäännökseksi verrattain hyvän karttapaikannuksen sekä sen myöhemmältä maankäytöltä välttymisen vuoksi.

2.2.2021

Kartta 12. Ote vuosina 1793-1805 laaditusta Honkilahden isojakokartasta. Heurun talotontti on merkitty kirjaimella H ja korostettu tässä vaalean punaisella viivalla.

Kartta 13. Ote vuoden 1969 peruskartasta. Vanha talonpaikka on autioitunut ja sijoittuu tällä kartalla peltoon. Kohta on korostettu vaalean punaisella vinorasterilla.

2.2.2021

Kuva 9. Heurun autioitunut talonpaikka sijoittuu nykyisen pellon ja kuvassa näkyvän peltosaarekkeen kohdalle. Itä-kaakkoon.

Muu kohde

4.1.8 Honkilahden uusi hautausmaa (uusi kohde)

Nimi: Honkilahden uusi hautausmaa

Laji: hautapaikat

Muinaisjäännöstyyppi: hautausmaat

Ajoitus: historiallinen, uusi aika

Muinaisjäännösstatus: muu kohde

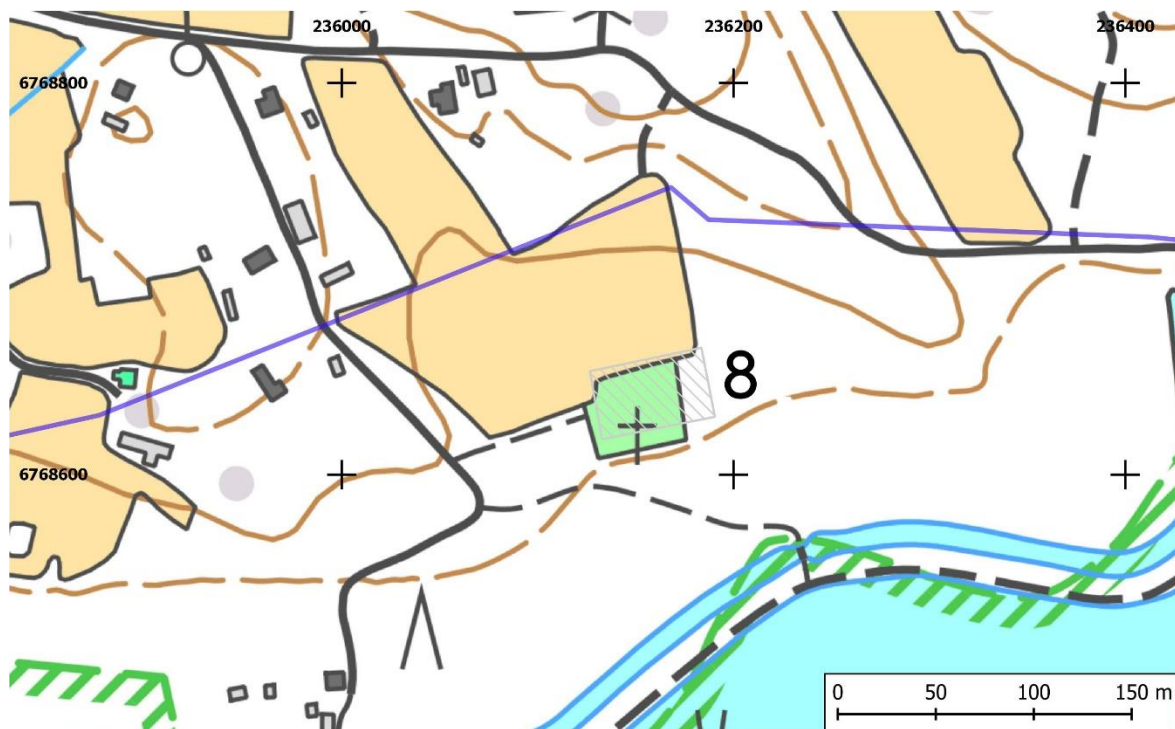
Muinaisjäännöstunnus: uusi kohde

Aiemmat tutkimukset: -

Koordinaatit: N 6768640 E 236160 z 43 – 44,5 m mpy

Koordinaattiselite: kohde on rajattu lidar -aineistosta, joten sen raja-
aus on tarkka.

2.2.2021

Kartta 14. Käytöstä poisjääneen hautausmaan raja on merkitty harmaalla vinorasterilla.

Havainnot 2020:

Koskeljärven pohjoisrannalla, noin 620 m Honkilahden kirkosta kaakkoon, sijaitsee käytöstä pois jäänyt hautausmaa. Nimellä Honkilahden uusi hautausmaa tunnettu hautausmaa on ollut käytössä lyhyen aikaan vuosina 1892-1902.

Paikan päällä hautausmaa erottuu noin 50 * 30 m kokoisena, hieman ympäröivää maastoa korkeampana tasaisena alueena, joka sijoittuu pellon kaakkoispuolelle vanhan rantapenkan päälle. Paikalla kasvaa muutamia suurempia koivuja ja pienempiä havupuita, mutta aluetta ilmeisesti hoidetaan ja pidetään avoimena. Hautausmaan länsilaidalla on kivi ja muistolaatta, jossa teksti; *"Täällä sijaitsee Honkilahden Seurakunnan UUSI HAUTAUSMAA johon on haudattu vv. 1892-1902"*. Hautausmaalla on pystyssä muutamia rautaisia hautaristejä ja muutama risti näytti olevan jo laonnut maahan.

Museoviraston ohjeiden mukaan käytöstä poisjääneiden hautapaikkojen suojelun ohjeellisenä ikärajana voidaan pitää noin sataa vuotta. Kiinteiksi muinaisjäännoiksi vanhat hautausmaat voidaan katsoa, jos niitä ei enää hoideta aktiivisesti. (Niukkanen 2009: 71-72). Näiden ohjeiden mukaan paikan voisi tulkita tai olla tulkitsematta kiinteäksi muinaisjäännokeksi. Tässä yhteydessä kohdetta ei katsota kiinteäksi muinaisjäännokeksi, perustuen sen ilmeiseen hoitoon. Mikäli paikan hoitaminen lopetetaan, voisi sen suojelustatuksen muuttua kiinteäksi muinaisjäännokeksi.

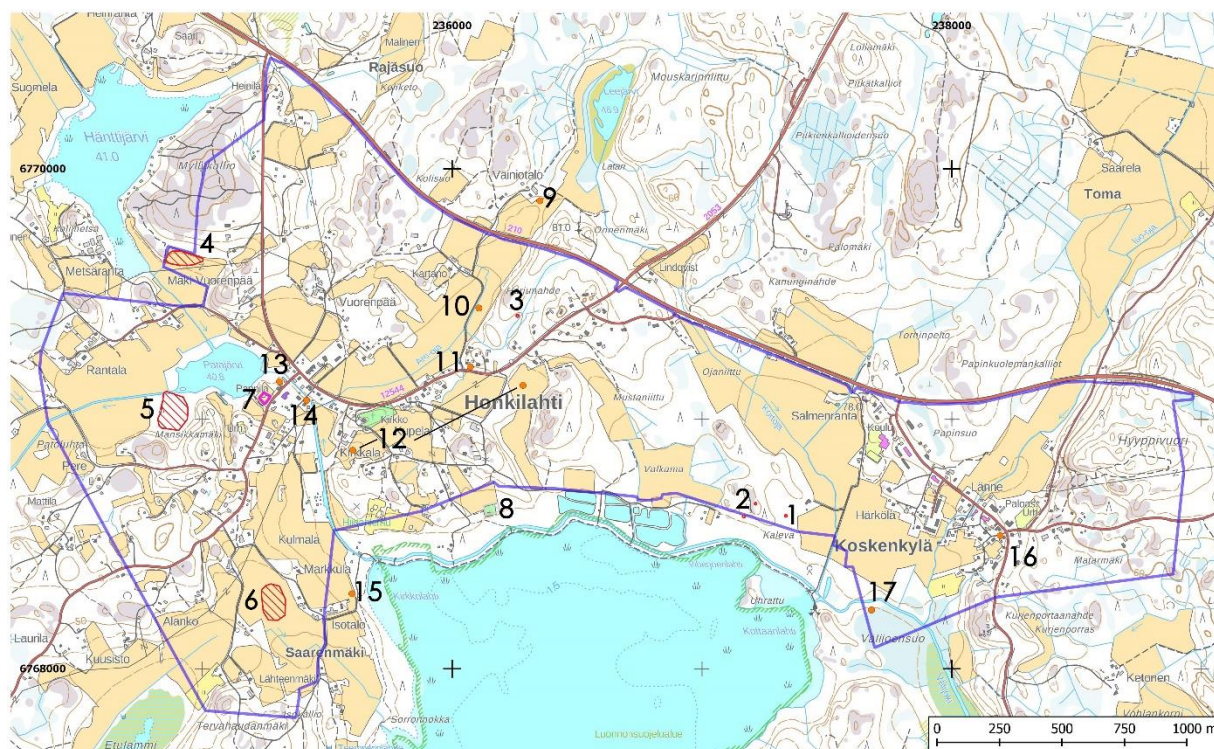
2.2.2021

*Kuva 10. Honkilahden käytöstä poisjäänyt hautausmaa sijoittuu pellon ja Koskeljärven vanhan rantapenkan väliin. Län-
teen.*

2.2.2021

Irtolöytökohteet

Kartta 15. Irtolöytökohteet on merkitty oransseilla palloilla. Kartan numerot ovat raportin kohdenumeroita.

4.1.9 Vainiotalo

Nimi: Vainiotalo

Laji: löytöpaikka

Muinaisjäännöstyyppi: irtolöytö

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: löytöpaikka

Muinaisjäännöstunnus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäännösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6769873 E 236351 z noin 48 m mpy

Koordinaattiselite: arvio löytöpaikasta Heikkisen inventointiraportin perusteella. Heikkisen kohde 84.

Heikkinen 1996:

Esine löytyi noin 50 m itään Vainiotalon tilan päärakennuksesta, pellon pinnasta hiekkamaasta.

Löytöpaikka on noin 1 km pohjoiskoilliseen Honkilahden kirkosta, heikosti etelään päin pitkin viettävällä kapealla pellolla, Yläneen-Hinnerjoen tien pohjoispuolella. Pelto sijaitsee talon itä- ja kaakkoispuolella, ja sitä rajoittaa itäpuolella kohoava metsäinen harjanne.

2.2.2021

Pelto kasvoi tarkastushetkellä korkeaa kauraa, joten tutkiminen oli hankalaa. Talon kaakkoispuolella, mistä esinelöytö oli talonväen mukaan tullut esiin, pystyi tutkimaan maanpintaa lähellä pellon reunaa kulkemalla kyyryssä ja tirkistelemällä korsien lomitse. Siellä ei näkynyt merkkejä asuinpaikasta, eikä edes hiekkamaata. Talonväen mukaan hiekkapitoinen kohta sijaitsi pellon vastakkaisella laidalla, ai- van Yläneen-Hinnerjoen maantien tuntumassa sen pohjoispuolella. Kyseinen kohta, tien ja itäpuoli- sen metsäharjanteen kulmauksessa, noin 150 m etelään talosta, kasvoi perunaa ja oli osittain mullok- sella. Maaperässä oli hiekkaa, mutta merkkejä asuinpaikasta ei näkynyt täälläkään. Pellon keskiosia ei voinut tutkia, joten asuinpaikan olemassaolo on kuitenkin mahdollista

Havainnot 2020:

Paikalta on löytynyt tasataltta (KM 13866) vuonna 1954. Paikkaa ei tarkastettu inventoinnin yhtey- dessä, koska se ei sijaitse inventointialueella.

4.1.10 Verner Mäen pelto

Nimi: Verner Mäen pelto

Laji: löytöpaikka

Muinaisjäännöstyyppi: irtolöytö

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: löytöpaikka

Muinaisjäännöstunnus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäännösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6769873 E 236351 z noin 43 m mpy

Koordinaattiselite: arvio löytöpaikasta Heikkisen inventointiraportin perusteella. Heikkisen kohde 80. Kartta sivulla 22.

Heikkinen 1996:

Mainittu kapea peltokaistale Yläneen-Hinnerjoen tien eteläpuolella oli tarkastushetkellä mulloksella perunannoston jäljiltä. Rinne viettää loivasti länsiluoteeseen, pellon itäpuolella kohoaa metsän peit- tämä kallioharjanne. Maaperä on savipitoista peltomultaa. Metsäharjanteen laidassa on hiekka- maata, kuten ojaleikkauksesta saattaa nähdä.

Pellon pinnassa ja ojaleikkauksessa ei näkynyt merkkejä asuinpaikasta.

Havainnot 2020:

Paikalta on löytynyt kourutaltoa (KM 15345), joka on toimitettu Museovirastoon vuonna 1962. Paikka sijoittuu Harjunahteen länsipuolen peltoon, josta ei inventoinnin aikana havaittu merkkejä muinais- jäännöksestä.

2.2.2021

Kuva 11. Kivikautinen kourutaltta on löytynyt kuvassa näkyvästä pellosta. Etelään.

4.1.11 Tuomisto

Nimi: Tuomisto

Laji: löytöpaikka

Muinaisjäännöstyyppi: irtolöytö

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: löytöpaikka

Muinaisjäännöstunnus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäännösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6769208 E 236073 z noin 46 m mpy

Koordinaattiselite: arvio löytöpaikasta Heikkisen inventointiraportin perusteella. Heikkisen kohde 77. Kartta sivulla 22.

Heikkinen 1996:

Osmo Tuomisto löysi taltan Hankilahden kirkonkylän keskustassa sijaitsevan talonsa puutarhasta, noin 10 m talosta etelään, sen ja maantien välistä. Löytöpaikka oli perunamaa, maaperä hiekkamultaa, jossa todettiin myös iskoksia. Paikalla ei näkynyt merkkejä asuinpaikasta, vaikka paikka on sille sopiva etelänpuoleinen rinne. Näkyvyys tosin oli melko huono kasvillisuuden vuoksi, joten asuinpaikan olemassaolon mahdollisuutta ei voi sulkea pois.

2.2.2021

Havainnot 2020:

Paikalta on löytynyt kourutaltoa (KM 14395) vuonna 1957. Paikka sijoittuu asutun talon pihaan, eikä sitä tarkastettu inventoinnin yhteydessä.

4.1.12 Kirkkala

Nimi: Kirkkala

Laji: löytöpaikka

Muinaisjäännöstyyppi: irtolöytö

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: löytöpaikka

Muinaisjäännöstunnus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäännösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6768874 E 235602 z noin 43 m mpy

N 6769134 E 236284 z noin 46 m mpy

Koordinaattiselite: arvio löytöpaikoista Heikkisen inventointiraportin perusteella. Heikkisen kohde 78. Kartta sivulla 22.

Heikkinen 1996:

Hioin on löydetty läheltä Kirkkalan taloa, ojaa kaivettaessa noin 60 cm: syvyydestä soramaasta Talon isäntä ei muistanut löytöä eikä sitä, mistä se oli tullut esiin. Talon lähistöllä on peltoalueita sekä idän että lännen puolella. Länsipuolella pelto viettää lounaaseen Koskeljärven laskujokea kohti. Itäpuolen pelto laskee länteen ja etelään. Kummastakaan ei löytynyt merkkejä kiinteästä muinaisjäännöksestä, mutta pellot olivatkin tarkastushetkellä kasvillisuuden peitossa.

Isojuovasuun pelto, josta vasarakirves on löytynyt, sijaitsee Hankilahden kirkonkylän keskustassa 750 m itäkoilliseen Kirkkalan talosta (m:o 1:93). Paikan koordinaatit ovat: x= 6762 64, y= 561 16, z:=. n. 45. Se on eteläkaakkoon, kohti Koskeljärveä viettävä pieni pelto, jota rajoittaa kallioinen mäki idän puolella. Kirkkalan talon omistuksiin kuuluu pellon yläpää lähellä maantietä.

Paikka on sinänsä sovelias asuinpaikaksi, mutta kasvillisuuden peitossa olevalla pellolla ei voinut tehdä laajamittaisia tutkimuksia Alustavassa katsastuksessa ei näkynyt merkkejä asuinpaikasta. Havainnot.

Havainnot 2020:

Paikalta on löytynyt vasarakirves (KM 14769) vuonna 1959, hioin (KM 14894) vuonna 1960 ja reikäkiven katkelma (HiM 2111). Paikkoja ei tarkastettu epämääräisten löytötietojen vuoksi. Pellot alueilla olivat sängellä, eikä niitä päästy nyt tarkastamaan.

2.2.2021

4.1.13 Pappila

Nimi: Pappila

Laji: löytöpaikka

Muinaisjäännöstyyppi: irtolöytö

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: löytöpaikka

Muinaisjäännöstunnus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäännösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6769148 E 235309 z noin 45 m mpy

Koordinaattiselite: arvio löytöpaikoista Heikkisen inventointiraportin perusteella. Heikkisen kohde 73. Kartta sivulla 22.

Heikkinen 1996:

Honkilahden pappila sijaitsee aivan kirkonkylän keskustassa, Koskeljärvestä Patajärveen laskevan pienen joen etelärannalla.

Esine on löytynyt pappilan puutarhasta, joka sijaitsee rakennuksen länsipuolella sen ja joen välissä. Suurin osa siitä on alavaa ja kosteaa joenrantamaata, mutta osittain puutarha on toista metriä korkean entisen rantatörmän päällä.

Puutarhassa ei ole juuri näkyvissä paljasta maata, joten mahdollista asuinpaikkamateriaalia ei voinut havaita.

Havainnot 2020:

Paikalta on löytynyt kiviesineen katkelma (KM 14948), joka on toimitettu museoon vuonna 1960. Löytöpaikka sijaitsee talon pihassa, eikä paikalta saatu havaintoja muinaisjäännöksestä.

Kuva 12. Kiviesineen katkelma on löytynyt kirkonkylän keskustasta, Pappilan pihamaalta. Länteen.

2.2.2021

4.1.14 Pietilä

Nimi: Pietilä

Laji: löytöpaikka

Muinaisjäännöstyyppi: irtolöytö

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: löytöpaikka

Muinaisjäännöstunnus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäännösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6769074 E 235417 z -

Koordinaattiselite: karkea arvio löytöpaikoista Heikkisen inventointiraportin perusteella. Heikkisen kohde 76. Kartta sivulla 22.

Heikkinen 1996:

Pietilän talo sijaitsee em. koordinaattien kohdalla, mutta itse löytöpaikkaa ei enää pysty määrittämään. Löytötietojen mukaan esineet ovat löytyneet tilan maalta uutta peltoa raivattaessa, kirves jostain Hänttijärven suunnalta Taltta puolestaan on tilan maihin kuuluneesta Nurmisen torpasta, jonka sijaintipaikkaa ei voi enää selvittää. Pietilän tilan maista on suurin osa siirtynyt uusille omistajille, joten sitäkään tietä ei voi saada selville, mistä pelloista esineet ovat löytyneet.

Havainnot 2020:

Paikalta on löytynyt kourutaltta (KM4170:10), kivikuokka (RM 2415) ja kivikirves (RM 2824) vuosina 1902-1934. Löytöpaikkaa/-paikkoja ei pystytty tarkastamaan epämääräisten löytötietojen vuoksi.

4.1.15 Isotalo

Nimi: Isotalo

Laji: löytöpaikka

Muinaisjäännöstyyppi: irtolöytö

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: löytöpaikka

Muinaisjäännöstunnus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäännösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6768300 E 235599 z 42,5 m mpy

Koordinaattiselite: karkea arvio löytöpaikoista Heikkisen inventointiraportin perusteella. Heikkisen kohde 74. Kartta sivulla 22.

2.2.2021

Heikkinen 1996:

Esine löytyi ajettaessa maata {hiekkaa?} järven rantatörmästä. Isontalon rantamaat ovat ennen valtiolle lunastusta käsittäneet noin kahden kilometrin mittaisen osuuden Koskeljärven luoteisrantaa. Löytöpaikan määrittäminen varmasti lienee mahdotonta. Tutkiessani pellon ja järven välistä ranta-metsää ja erityisesti järven rannan suuntaisesti kaivetun valtaojan profiilia, havaitsin noin 100m talosta kaakkoon pari metriä korkean, hiekkaisen rantatörmän, jossa on vielä näkyvissä joitakin vanhoja hiekkakuoppia. Ne ovat täysin kasvillisuuden peittämiä, ainoastaan ojan profiilissa näkyy selvästi törmän hiekkamaa ja hiekanoton jälkeensä jättämät kivikasat. Mitään merkkejä asuinpaikasta ei ollut havaittavissa, ei myöskään pellon reunaa kulkevassa ojassa noin kymmenen metriä valtaojasta länteen päin.

2020:

Paikalta on löytynyt vasarakirves (RM 2422) vuonna 1926. Alueen pellot olivat sängellä inventoinnin aikaan. Epämääräisten löytötietojen vuoksi aluetta ei tarkastettu nopeaa vilkaisua enempää; ei havaintoja muinaisjäännöksestä.

4.1.16 Vuorelan tontti

Nimi: Vuorelan tontti

Laji: löytöpaikka

Muinaisjäännostyyppi: irtolöytö

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännostusstatus: löytöpaikka

Muinaisjäännostunus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäänösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6768532.6 E 238194.2 z -

Koordinaattiselite: karkea arvio löytöpaikoista Heikkisen inventointiraportin perusteella. Heikkisen kohde 79. Kartta sivulla 22.

Heikkinen 1996:

Esine on löytynyt "Koskeljärveen laskevasta rinnenevasta, noin kilometrin päästä järvestä." Löytäjä oli myös havainnut paikalla kvartsi-iskoksia Löytöpaikka on todennäköisesti yllämainittujen koordinaattien kohdalla, omakotitaloalueella Koskenkylän keskustassa sijaitseva tontti. Paikalla ei näy merkkejä kiinteästä muinaisjäännöksestä, ja vaikka alueella olisi sellainen ollutkin, se olisi tuhoutunut rakentamisen yhteydessä.

Havainnot 2020:

Paikalta on löytynyt kiviaseen katkelma (KM 15128:1), joka on toimitettu museoon vuonna 1961. Paikkaa ei voitu tarkastaa epämääräisten löytötietojen vuoksi.

2.2.2021

4.1.17 Paattainen-Koskeljärvi

Nimi: Paattainen-Koskeljärvi

Laji: löytöpaikka

Muinaisjäännöstyyppi: irtolöytö

Ajoitus: kivikautinen

Muinaisjäännösstatus: löytöpaikka

Muinaisjäännöstunnus: ei aiempaa mainintaa muinaisjäännösrekisterissä

Aiemmat tutkimukset: Titta Heikkinen inventointi 1996

Koordinaatit: N 6768235 E 237679 z -

Koordinaattiselite: hyvin karkea arvio löytöpaikoista Heikkisen inventointiraportin perusteella. Heikkisen kohde 114. Kartta sivulla 22.

Heikkinen 1996:

Paattamen kuivahtaneen järven ja Koskeljärven välinen joki laskee Koskeljärven koilliskulmaan Koskenkylän taajaman tuntumassa. Se on nimeltään Välijoki, ja on pituudeltaan suunnilleen puoli kilometriä. Sen ympäristö on alavaa ja vetistä suometsää, koillisrannalla on pari metsän ympäröimää peltotilkua.

Kirveslöydöt ovat tulleet esiin Välijokea perattaessa, uomasta nostetun soran joukosta. Tarkempia löytötietoja ei ole. Kyseessä lienee irtolöytö.

Havainnot 2020:

Paikalta on löytynyt oikokirves ja poikkikirves (RM 1597:19-20), noin vuonna 1901. Hyvin epämääräisten löytötietojen vuoksi paikkaa ei tarkastettu.

2.2.2021

5 Tulokset

Ennen nyt tehtyä arkeologista inventointia kaava-alueelta tunnettiin kolme kiinteää muinaisjäännöstä (kaksi kivikautista asuinpaikkaa sekä tarkemmin ajoittamaton kiviröykkiö).

Inventoinnin aikana alueelta havaittiin kolme entuudestaan tuntematonta kiinteää muinaisjäännöstä (kaksi historiallisen ajan hiilihautaa sekä kivikautinen asuinpaikka). Lisäksi alueelta todettiin yksi mahdollinen muinaisjäännös (historiallisen ajan talonpaikka) sekä yksi muu kohde (käytöstä poisjäänyt hautausmaa).

Alueelta ja sen välittömästä läheisyydestä on löytynyt useita kivikautisia esinelöytöjä, joista ei ole mainintaa muinaisjäännösrekisterissä. Tällaisia irtolöytökohteita tässä inventointiraportissa esitellään yhdeksän, joskin niistä osan löytötiedot ovat hyvin epämääräisiä.

Inventoinnin jälkeen alueelta tunnetaan kuusi kiinteää muinaisjäännöstä, yksi mahdollinen muinaisjäännös, yksi muu kohde sekä yhdeksän irtolöytökohdetta.

Kuva 13. Honkilahden isojaon aikainen (1700-luvun loppu) ryhmäkylä sijoittuu kirkonkylän taajamaan, suurelta osin nykyisinkin asutuille omakotitalontonteille. Kuvattu Hannantieltä kohti isojaon aikaista tonttimaata. Itään.

2.2.2021

6 Lähteet

Karttalähteet:

Forselius, Joh. 1793-1806. Honkilahti; isojaon kartta ja jakokirja (Kansallisarkisto A13:3/1-6).

Honkilahden pitäjän kartta Ulvilan kihlakuntaa Turun lääniä. Myöhemmin nimetty karttalehti 1133 09 + 06 + 1134 07. Honkilahden pitäjänkarttoihin ei ole merkitty niiden laatimisvuotta, pitäjänkarttoja on laadittu kuitenkin yleisesti 1840- ja 1850-luvuilla.

Peruskarttalehti 1133 06 Hinnerjoki. Maanmittaushallitus 1968.

Peruskarttalehti 1133 09 Honkilahti. Maanmittaushallitus 1969.

Ringbohm, And. 1795. Mannila; isojaon kartta ja jakokirja (Kansallisarkisto A13:7/1-14).

Senaatin kartasto, karttalehdet XIV 15 ja XIV 16. Vuoden 1883 mittaus.

Tilberg, Joh. 1786-1793. Komoinen; Yläneen kirkonkylän jakokunta: Yläneen kunnan Kirkonkylä ja Heinijoki sekä Komoinen, Lellainen ja Löyttylä nimiset kylät Honkilahden kunnassa, isojaon kartta ja jakokirja (Kansallisarkisto A13:4/1-20).

Kirjallisuus:

Koivisto, Olavi 1966. Euran, Honkilahden ja Kiukaisten historia I. Historiallisen ajan alusta isoonvihaan.

Lehtosalo-Hilander, Pirkko-Liisa 2000. Kalastajista kauppanaisiin – Euran esihistoria.

Niukkanen, Marianna 2009. Historiallisen ajan kiinteät muinaisjäännökset – tunnistaminen ja suojelu.

Tutkimus- ja tarkastusraportit:

Heikkinen, Titta 1996. Euran eteläosan esihistorialliset ja historiallisen ajan muinaisjäännökset.

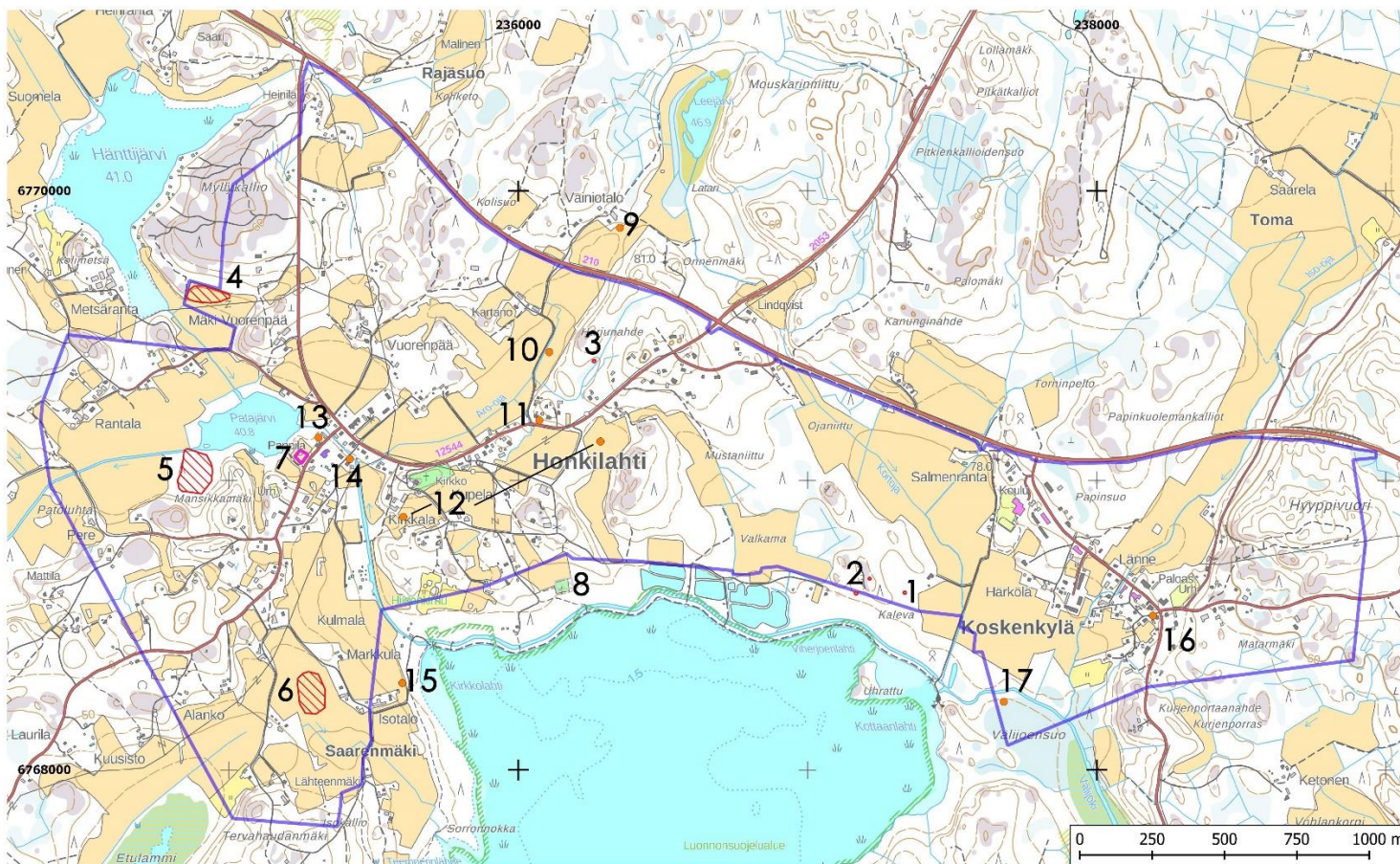
Kivikoski, Ella 1935. Kertomus kivikauden löytöpaikkojen tarkastuksesta Honkilahdella 1935, kesäkuun 26-27 p:nä.

Luho, Ville 1953. Tarkastuskertomus Honkilahti, Kirkonkylä, Lammela kivikautinen asuinpaikka. Tarkastettu 6.6.1952.

Räty, Jouko 1986. Tarkastuskertomus Eura, Koskenkylä. Tarkastettu 7.7.1985.

2.2.2021

8 Karttaliitteet

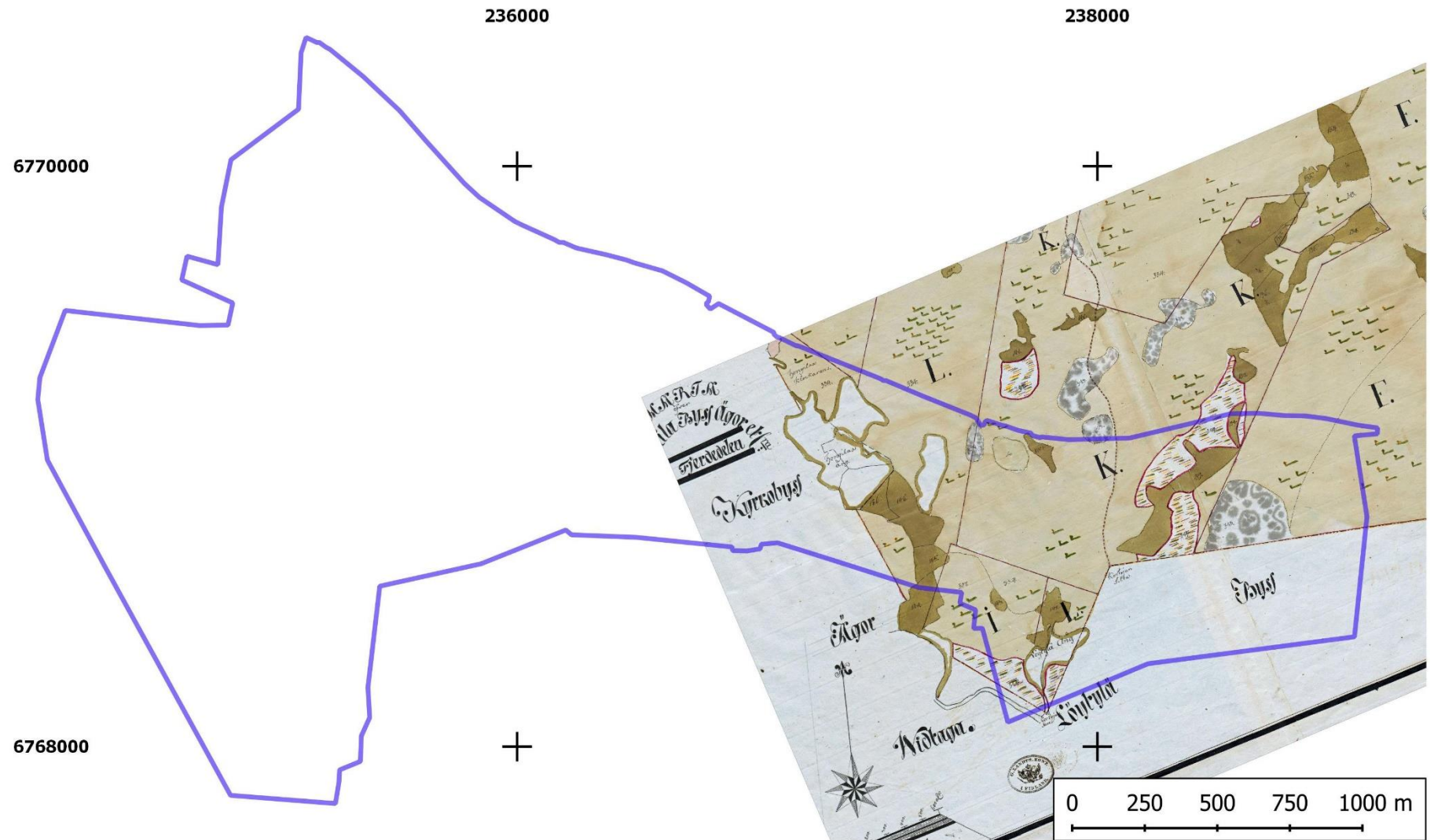
Kartta 16. Yleiskartta inventointialueesta. Muinaisjäännöskohteet on merkitty värillisillä rastereilla ja numeroin, joka on raportin kohdenumero.

2.2.2021

Kartta 17. Ote vuoden 1786 Löyttylän isojakokartasta. Kaava-alue on merkitty sinisellä viivalla.

2.2.2021

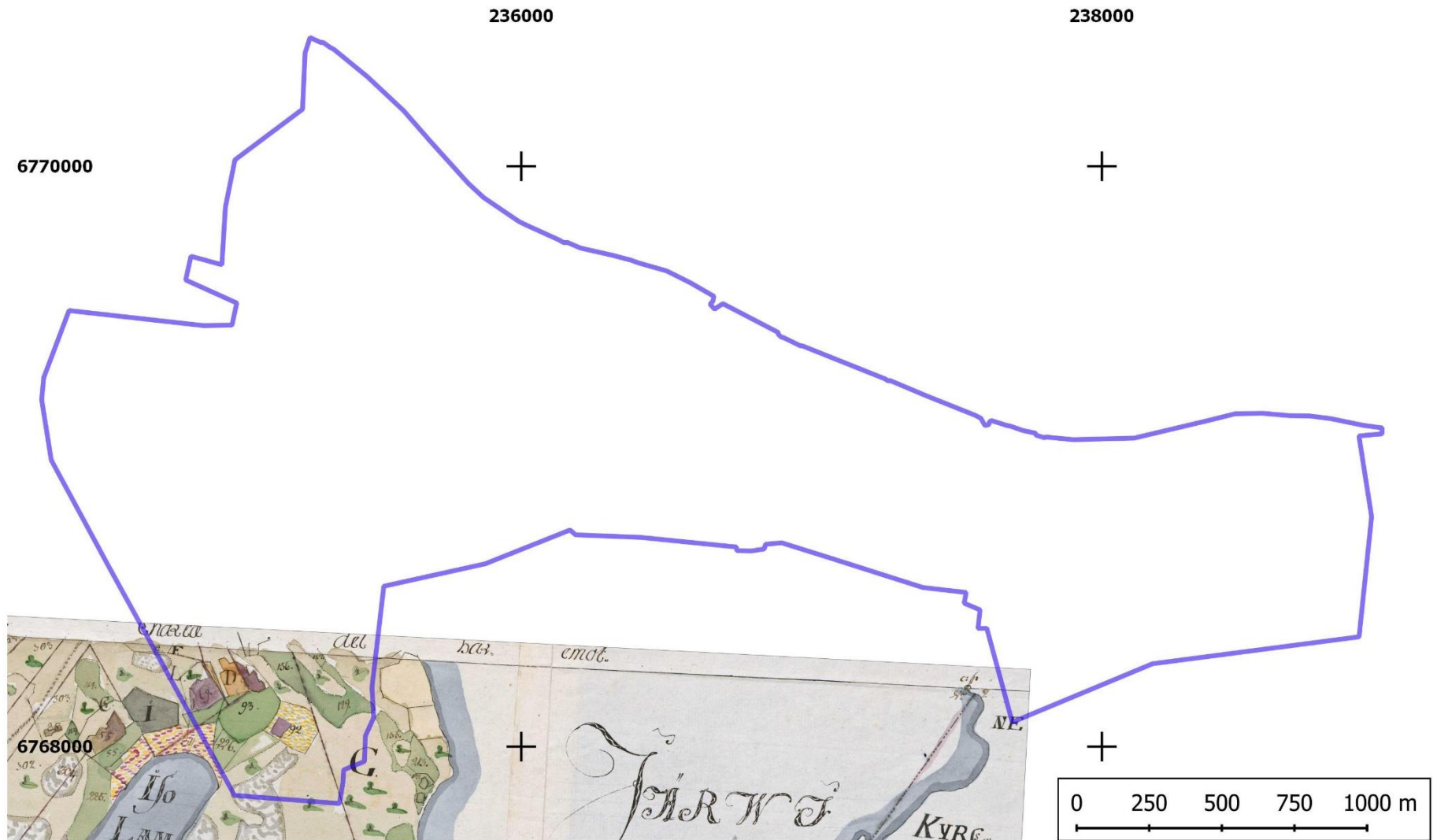
Kartta 18. Ote vuoden 1795 Mannilan isojakokartasta. Kaava-alue on merkitty sinisellä viivalla.

2.2.2021

Kartta 19. Ote vuoden 1806 Honkilahden isojakokartasta. Kaava-alue on merkitty sinisellä viivalla.

2.2.2021

Kartta 20. Ote vuoden 1806 Honkilahden isojakokartasta. Kaava-alue on merkitty sinisellä viivalla.

2.2.2021

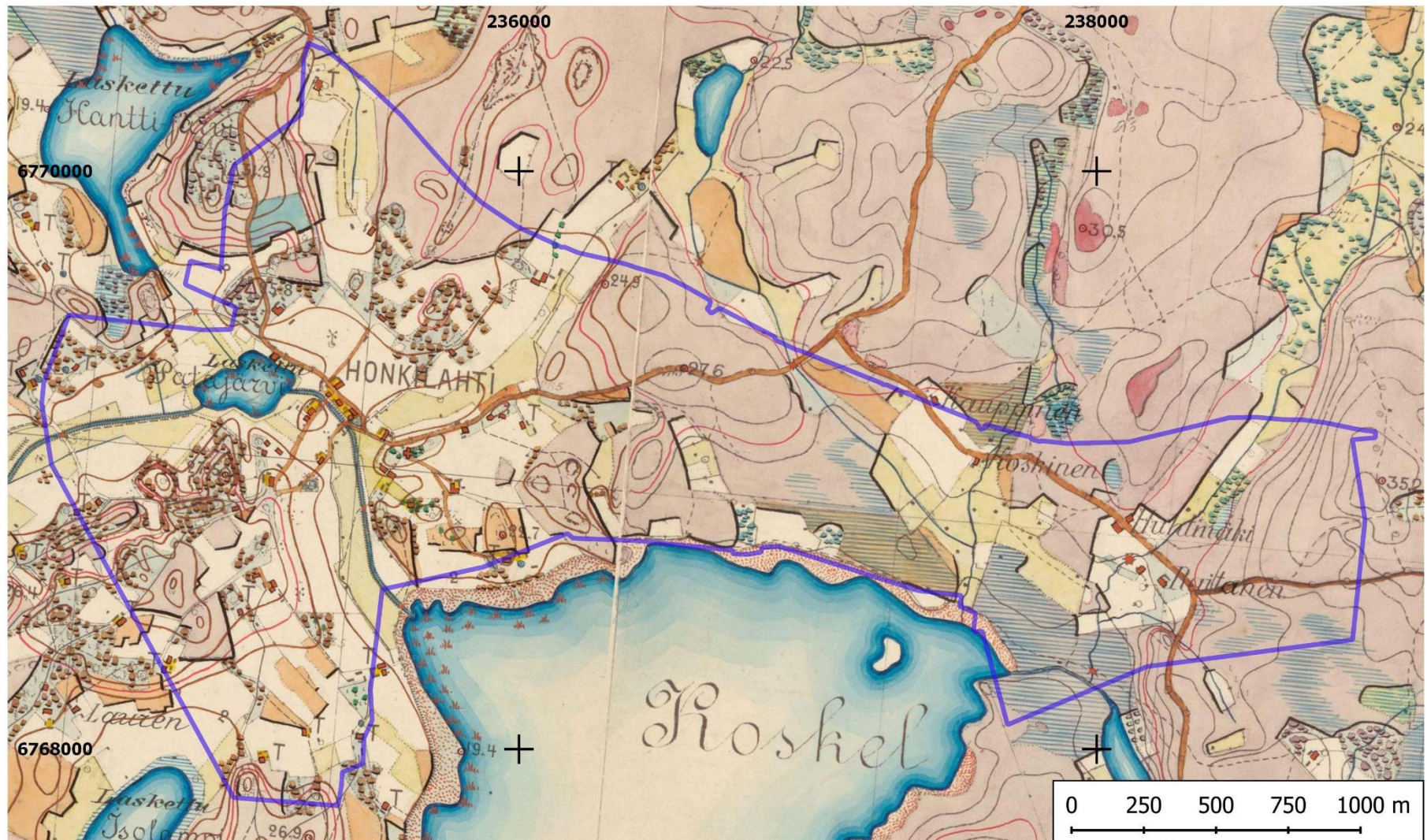

Karta 21. Ote vuoden 1806 Honkilahden puhtaaksi piirretystä isojakokartasta. Kaava-alue on merkitty sinisellä viivalla.

2.2.2021

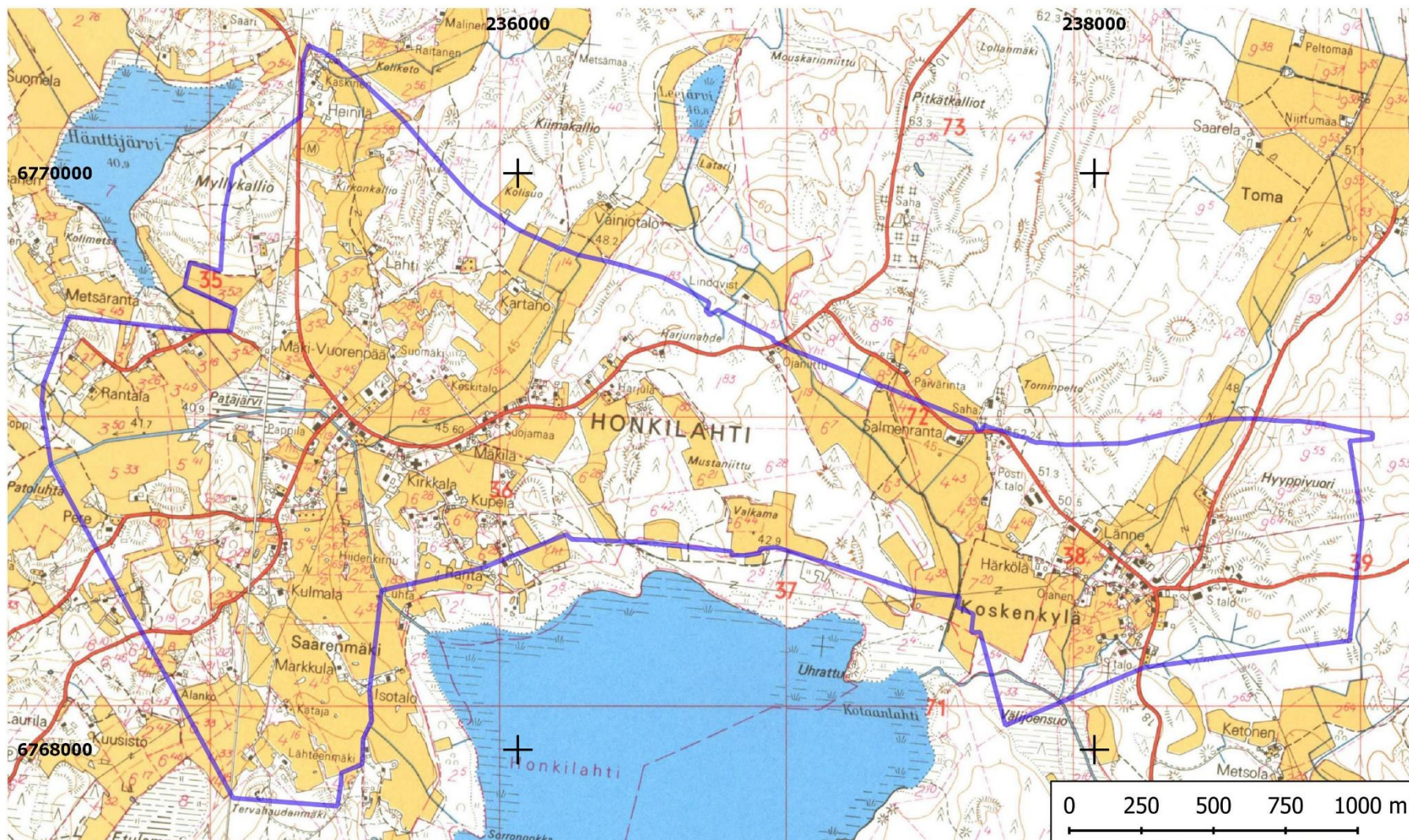

2.2.2021

Kartta 23. Ote vuoden 1885 mittauksiin perustuvasta senaatinkartasta. Kaava-alue on merkitty sinisellä viivalla.

2.2.2021

Kartta 24. Yhdistelmä vuosien 1958 ja 1959 peruskartoista. Kaava-alue on merkitty sinisellä viivalla.